

Bomenroute in Lunteren

Digitale kaart toont bijna 90.000 bomen gemeente Ede

Bijna 90.000 bomen telt de gemeente Ede, ten minste, zoveel staan er op een nieuwe digitale kaart, maar dan praat je alleen nog maar over bomen die op gemeentegrond staan plus monumentale particuliere bomen, vertellen de initiatiefnemers tijdens een wandeling in Lunteren.

Kees van Reenen

■ Zomereiken van rond 1930 en een rode beuk die niet op de kaart staat aan het Beeklaantje in Lunteren.

Z

ware linden overschaduwden het stationsgebouw van Lunteren. Zomereiken, weet Allard Bijlsma, zelfstandig geograaf en eigenaar van Atlasvane.nl, waarop hij kaarten, foto's en artikelen verzamelt over de ontwikkelingen in gemeente Ede. Hier stuitte ict'er Alexander Kraaij op toen hij zocht naar geografische informatie over de gemeente. „Ik was op zoek naar een kaart met alle bomen van de gemeente, maar die bestond nog niet, alleen eentje van bijzondere bomen. Ik heb de gemeente kunnen overtuigen van het nut, waarna vrijwilligers met gemeentelijke gegevens de digitale kaart hebben gemaakt; eerst Ede en Lunteren en dezer dagen worden ook de andere dorpen gedaan.“ Bijlsma zet daarmee op zijn beurt wandelroutes uit, waaronder enkele dagen vóór het gesprek één in Lunteren.

Vrij oude bomen zijn het, de linden bij het station: volgens Openbomenkaart.nl (klik door naar gemeente Ede) zijn ze geplant in

1970 – „ongeveer“, preciseerd Bijlsma, „want het zijn altijd ronde getallen, viel me op.“ Hij had al belangstelling voor bomen, maar pas door met de kaart aan de slag te gaan, ontwikkelde hij gevorderde soortenkennis. „Ik ben bezig 75 wandelingen in Ede uit te zetten. Korte routes van hooguit een uur, die zijn er nog bijna niet. Ik heb daar al veel leuke reacties op gekregen.“ Hoog tijd om Lunteren in te gaan om zo'n wandeling te beleven. Omzoomd door een dubbele rij Noorse esdoorns leidt de Stationsstraat richting het centrum. De mannen slaan echter linksaf de Jac. Gazenbeeklaan in, waar het beeld heel anders is: niet alleen staan de bomen maar aan één kant van de straat, ze zijn ook van een volslagen andere soort: zoete kers. Een is er dood, enkele andere staan er slecht voor. „We zitten hier op de rand van de stuwwal, de grond is eigenlijk niet geschikt voor deze bomen“, meent Bijlsma. Voorgaande droge jaren zullen er geen goed aan gedaan hebben en daar verandert een nat jaar weinig aan.

„Als je drie dagen niet gegeten hebt en dan opeens veel eet, ben je niet ineens weer op krachten; het is zelfs niet goed voor je“, vergelijkt Kraaij. Rechtsaf loop je richting het Westhoffhuis langs een paar zeer oude bomen, waarvan er één dood is. Die bestaat slechts uit stam en is niet meer te determineren, want hij is van onder tot boven gebeeldhouwd door een kettingzaagkunstenaar. Het blijkt een herdenkingsboom voor Jacob Gazenbeek, de bekende Veluwenaar die een tijdje in Lunteren heeft gewoond. „Lunteranen vinden daarom dat hij bij hen hoort“, glimlacht Bijlsma. Op het gazon aan de voorkant van het gebouw staan de mooiste bomen: een beuk uit 1880 en een witte acacia uit 1900. De geograaf wijst erop dat het Westhoffhuis zelf nog lang niet zo oud is. „Ik maak ook lesmateriaal; dan vraag ik aan kinderen te bedenken wie zulke bomen zouden willen kappen en wie ze willen laten staan. Daarover moet bij de bouw ook discussie zijn geweest.“ Eveneens bijzonder is een jonge steeneik,

een uit Zuid-Europa afkomstige soort die in Nederland zelden wordt aangeplant – een leuk weetje voor Bijlsma's routebeschrijving. „Bij de wandelingen geef ik informatie over de geschiedenis van de plekken waar je langs komt en over de bomen.“ Ook komen bijzondere particuliere bomen aan bod die niet op de kaart staan, zoals een atlas- en een himalayaceder in een tuin aan de Dorpsstraat. De route loopt nu door het Beeklaantje, waar één van de oudste bomen van Lunteren staat, een zomereik uit 1870. Dit is volgens Bijlsma samen met de groenstrook rond het Hugo de Vriespark een laatste overblijfsel van het park van voormalig landgoed Honskamp. En zo passeert de wandelaar langs de beide begraafplaatsen en de Klomperweg terug richting station tal van bomen met een verhaal. Kraaij: „Door zo'n wandeling ga je heel anders naar een straat kijken.“

Kijk op [Atlasvane.nl](https://atlasvane.nl) voor de routebeschrijving.

■ Alexander Kraaij en Allard Bijlsma onder witte acacia (roblna) voor het Westhoffhuis.

■ De zoete kersen langs de Jac. Gazenbeeklaan staan er niet allemaal florisant bij.